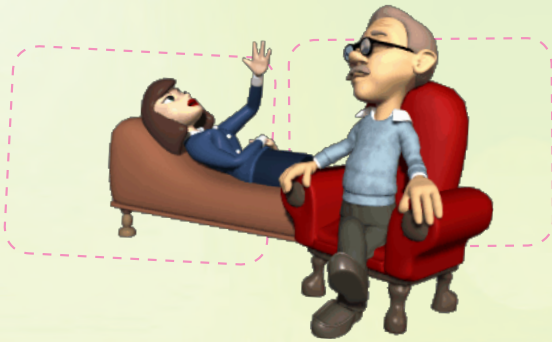

ภายหลังศาลมีคำพากษาในคดีอาญาเป็นกระบวนการที่เพิ่มเข้าจากที่มีกำหนดไว้แล้วในบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมและมีความสมบูรณ์ ส่วนที่ 3 การฟื้นฟูสมรรถภาพ มาตรา 40-มาตรา 41 การฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อเป็นการคุ้มครองและดูแลผู้ป่วยจิตเวชอย่างต่อเนื่อง

หมวด 4 การอุทธรณ์ มาตรา 42 - มาตรา 45 ในพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้มีการอุทธรณ์ไว้ โดยได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา มีคำสั่งให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการบำบัดรักษา หรือ มีคำสั่งให้ขยายระยะเวลาการบำบัดรักษา ให้ผู้ป่วยหรือ ผู้มีอำนาจทำการแทนผู้ป่วยแล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการสถานบริการนั้น ๆ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว

หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 46- มาตรา 49 ได้กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ใน การเข้าไปในเคหสถานเพื่อนำบุคคลที่มีบุคลที่มีลักษณะ มีภาวะอันตรายและมีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัด รักษา ไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัดรักษา

โดยในการปฏิบัติงาน อาจร้องขอให้พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้การช่วยเหลือได้

หมวด 6 บทกำหนดโทษ มาตรา 50- มาตรา 53 ได้กำหนดโทษของผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551 ไว้ เช่น ฝ่าฝืนโดยการเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพอันจะทำให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้ป่วย เว้นแต่ เพื่อความปลอดภัย ของสังคม การแจ้งความเท็จ เป็นต้น

ติดต่อ สอบถามและเสนอแนะ

กลุ่มพัฒนาความเป็นเลิศเฉพาะทางด้านจิตเวช
สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

23 ม.8 ก.พุทธมณฑลสาย 4 แขวง/เขตทวีวัฒนา
กทม.10170

โทรศัพท์ 02 8899066 ต่อ 1421, 1538,
02 4042030 โทรสาร 02 8899083

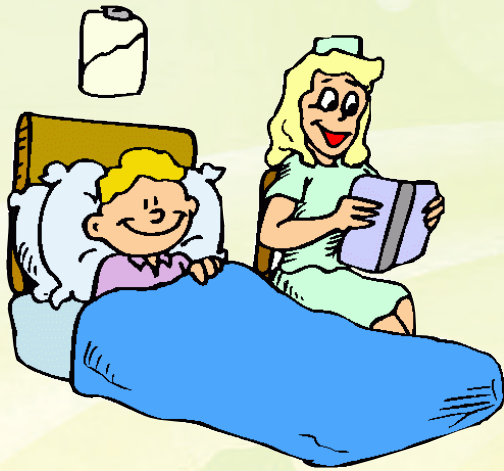
www.thaimentalhealthlaw.com

**พระราชบัญญัติ
สุขภาพจิต พ.ศ. 2551**

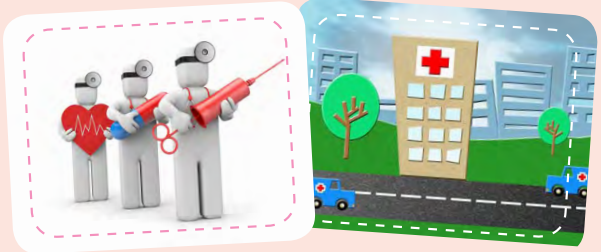
📍 **หลักการ**

พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551 บัญญัติขึ้นมาเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสังคมจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตและมีภาวะอันตราย ในขณะที่เดียวกันเป็นการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวชให้ได้รับการบำบัดรักษา รวมทั้ง กำหนดกระบวนการในการบำบัดรักษาบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนการไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณา หรือภายหลังศาลมีคำพิพากษาในคดีอาญา พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551

📍 **พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551** **ประกอบด้วย 6 หมวด 54 มาตรา ดังนี้**

หมวด 1 คณะกรรมการ ประกอบด้วยส่วนที่ 1 คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ มาตรา 5 - มาตรา 11 ส่วนที่ 2 คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา มาตรา 12- มาตรา 14

หมวด 2 สิทธิผู้ป่วย มาตรา 15-มาตรา 20 แม้จะมีประกาศเรื่องสิทธิผู้ป่วย ให้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขถือปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ในพระราชบัญญัติสุขภาพจิตได้นำเรื่องดังกล่าวมาขยายความเพื่อให้ผู้ป่วยจิตเวชได้รับการคุ้มครองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะถือว่าผู้ป่วยจิตเวชเป็นกลุ่มอ่อนด้อย ซึ่งจะต้องได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ ดังเช่น

- ความยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าว (informed consent) กฎหมายนี้ได้วางหลักไว้ว่า การบำบัดรักษาจะกระทำต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย เว้นแต่ บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตมีภาวะอันตรายและมีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษาและขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา

- การปกปิดข้อมูลการเจ็บป่วยไว้เป็นความลับ เว้นแต่จะมีเหตุผลพิเศษ เช่น ภาวะฉุกเฉินที่อาจมีอันตรายต่อชีวิต ซึ่งจะต้องได้ข้อมูลมาเพื่อรักษาชีวิตของบุคคลใด ๆ มิโอกาสเป็นไปได้สูงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือการบาดเจ็บต่อผู้อื่น ป้องกันไม่ให้เกิดความพิการหรือความทุพพลภาพที่รุนแรงต่อผู้ป่วยเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะและเมื่อเป็นคำสั่งศาล เป็นต้น

- สิทธิที่จะได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

- การวิจัยทางคลินิก โดยที่การวิจัยทางคลินิก (clinical trial) การวิจัยทางคลินิกจะกระทำได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน และยังคงต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย โดยมีการลงนามไว้หลังจากที่ได้อธิบายรายละเอียดของการวิจัยตลอดจนผลเสียให้ทราบแล้ว ในกรณีที่ผู้ป่วยขาดความสามารถที่จะให้ความยินยอมหรือผู้ป่วยอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ให้ผู้บุพการี ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ป่วยแล้วแต่กรณีเป็นผู้ให้ความยินยอมแทน

หมวด 3 การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต
ส่วนที่ 1 ผู้ป่วย มาตรา 21- มาตรา 34 เป็นการกำหนดระยะเวลาการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการ กำหนดวิธีการและระยะเวลาในการบำบัดรักษาและกำหนดวิธีปฏิบัติกรณี que ผู้ป่วยไม่ร่วมมือในการบำบัดรักษาหรือการบำบัดรักษาไม่เป็นผล
ส่วนที่ 2 ผู้ป่วยคดี มาตรา 35-มาตรา 39 ผู้ป่วยจิตเวชคดีได้กำหนดกระบวนการในการบำบัดรักษาบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวน ไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณาคดี หรือ